

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1032 19 tháng 4 năm 2015

Thực Hành

*Thực hành giải tỏa tâm phiền muộn
Tự thức chơn tình chẳng thuyết suông
Đời đạo phân minh lòng quý tướng
Hành thông tự thức tự về nguồn*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 27/7/2005 đến 02/08/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Làm việc đúng giờ tốt không?
- 2) Thành tâm phục vụ bạn đạo có hữu ích không?
- 3) Thâm tình có hữu ích gì không?
- 4) Chọn tâm giác là sao?
- 5) Muốn quý yêu Trời thì phải làm sao?
- 6) Muốn quý thương Thầy thì phải làm sao?
- 7) Muốn thật tâm tu thì phải làm sao?

<p>1) Los Angeles, 27-07-2005 5: 30 AM Hỏi: Làm việc đúng giờ tốt không?</p> <p>Đáp: Thừa làm việc đúng giờ rất tốt</p> <p>Kệ: Đúng giờ làm việc việc sẽ phát Kiên nhẫn lâu ngày sẽ thành sự Quý tướng Trời cao không trở ngại Thành tâm phục vụ lại càng hay</p>	<p>2) Los Angeles, 28-07-2005 4: 10 AM Hỏi: Thành tâm phục vụ bạn đạo có hữu ích không</p> <p>Đáp: Thừa thành tâm phục vụ bạn đạo rất hữu ích cho tâm lẫn thân</p> <p>Kệ: Nguyên lý phơi bày cho mọi người Trí tuệ phân minh duyên mọi người Cùng tu cùng học trí tâm tươi Duyên đạo tình đời ai cũng mến</p>
<p>3) Tokyo, 29-07-2005 4: 20 AM Hỏi: Tâm tình có hữu ích gì không?</p> <p>Đáp: Thừa tâm tình rất dễ thương lượng</p> <p>Kệ: Nguyên lý thâm sâu chuyển biến hoài Tình thâm học hỏi chẳng bi ai Nhịn nhục mới thấy chơn tài quý Trời ban sáng suốt chuyển biến hoài</p>	<p>4) Tokyo, 30-07-2005 4: 10 PM Hỏi: Chơn tâm giác là sao?</p> <p>Đáp: Thừa chơn tâm giác là tự tâm biết</p> <p>Kệ: Chơn tâm giác tự sửa lòng tham Học thông đời đạo tự thấy làm Đại nguyện thực hành cho tới đích Thành tâm tu luyện tự nhiên hành</p>
<p>5) Tokyo, 31-07-2005 4: 40 PM Hỏi: Muốn quý yêu Trời thì phải làm sao?</p> <p>Đáp: Thừa muốn quý yêu Trời thì biết mình do Trời nuôi</p> <p>Kệ: Đời đạo do Trời tận độ duyên Học thông đời đạo qui thiên giới Uyển chuyển không ngừng gieo động loạn Thành tâm tu học độ do Trời</p>	<p>6) Tokyo, 01-08-2005 4: 45PM Hỏi: Muốn quý thương Thầy thì phải làm sao?</p> <p>Đáp: Thừa muốn quý thương Thầy thì phải thành tâm tu</p> <p>Kệ: Nguyên lý tràn đầy không tu uống Tiến hóa thâm sâu tự giải buồn Thức giác chính mình là điều chính Thành tâm tu luyện độ người hiền</p>
<p>7) Singapore, 02-08-2005 5: 50 PM Hỏi: Muốn thật tâm tu thì phải làm sao?</p> <p>Đáp: Thừa muốn thật tâm tu thì phải thực hành pháp môn</p> <p>Kệ: Thành tâm thực hiện pháp môn tu Tự sửa tự tu ý tưởng Trời Thực hành chơn pháp không sửa đổi Tin Trời tướng Phật trí khai minh</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

TIỀN

Tiền là Kim Mẫu tại trần
Giúp hồn tiền hóa góp phần dựng xây
Cảm thương nhơn loại vui vầy
Tận tình phục vụ đổi thay thế tình
Không tiền tha thiết nhơn tình
Có tiền lại tự rẻ khinh người đời
Lắm khi phục vụ hợp thời
Lắm khi bê trễ gặt thời nắng mưa
Đi đi lại lại cũng vừa
Tiền nào của nấy nắng trưa phải chiều
Biết mình rõ lý càng siêu
Mẹ thương mẹ độ mẹ dịu tâm con
Đồng tiền giải quyết sống còn
Hết tiền lại phải tự bòn sửa tâm
Tu hành rõ lý diệu thâm
Tâm là chánh pháp tâm tâm đường đi
Một lòng dự cảnh trường thi
Học bài thanh trực tạm ghi tạm hòa
Thức hồn đại nạn vượt qua
Tâm không dấy động chan hòa tình thương
Tì bi khai mở dựa nương
Mẹ trong thanh tịnh mẹ thương suốt đời
Bình tâm thanh tịnh sáng ngời
Độ tha tại thế đời đời yên vui
Tâm người tu luyện rèn trui
Tiền trao tạm sống an vui cõi trần
Dựng xây Kim Mẫu góp phần
Trợ duyên học hỏi lần lần quán thông
Nằm trong nguyên lý hóa công
Sanh trụ hoại diệt một lòng tự tu
Chẳng còn ý niệm tiền xu
Nam mô thay thế trùng tu hoài hoài
Tự mình khai triển thanh đài
Mẹ trong chơn thức Mẹ hoài bảo thương./.

Kính bái
Lương Sĩ Hằng
Montreal, 16-09-1988

CHÂN KINH 30

*Còn lo vì nghiệp tâm lôi cuốn
Rõ lẽ cần khôn chẳng có buồn
Trí ý thực hành không vọng động
Tự mình sáng suốt thuyết càng thông*

“Còn lo vì nghiệp tâm lôi cuốn”:

Còn lo, tâm người tham lo vì nghiệp tâm lôi cuốn, nghiệp tâm từ nhiều kiếp rồi, lôi cuốn cho nên phải lo.

“Rõ lẽ cần khôn chẳng có buồn”:

Biết được nguyên lý của cả cần khôn vũ trụ liên hệ với Nhơn sinh, chuyện gì mà phải lo buồn.

“Trí ý thực hành không vọng động”:

Trí ý tu, thì lo dùng trí ý niệm Phật trong thực hành đâu còn vọng động nữa.

“Tự mình sáng suốt thuyết càng thông”:

Quân bình thanh tịnh tức là sáng suốt, nói năng đâu đó nó đàng hoàng và rõ rệt. Tâm làm thân chịu, không có chối cãi, cho nên người tu thực hành đứng đắn khai triển nội tâm huyền bí của nội tâm thì ít có nói chuyện. Giữ nguyên khí của Trời Đất mà khai triển tâm linh để tiến hóa, là điều cần thiết nhất trong cuộc sống của phần hồn đối với cần khôn vũ trụ, mà thuyết lung tung, nói lung tung tự hại tâm thân không phát triển.

Cho nên người tu Vô Vi nói lợi lộc là luồng điện xuất phát đi lên trên, hòa hợp với nguyên điện của cả cần khôn vũ trụ. Lúc nào cũng sáng, nói chuyện cũng đàng hoàng, không có bày bịa thêm, tự thức khai khẩu mà thôi, thì nói câu nào cũng là triết lý tốt đẹp để tận độ mọi người ở xung quanh chúng ta cùng tu cùng tiến. Con người có khả năng đi tới sự sáng suốt rõ rệt. Chính mình phải hành triển cho chính mình mới có, còn nhờ đỡ không bao giờ có. Nhờ đỡ tức khép kín tâm thức là không có phát triển thanh tịnh bên trong. Nhờ sự kích động và phản động, dày công tu tiên, thì nó mới phát triển huyền bí trong nội tâm được.

Hiểu mình, hiểu họ thì mới thông. Làm người mà không hiểu được mình thì làm sao mà hiểu họ. Cho nên người đời không tu chỉ hiểu chuyện người ta, thị phi chuyện người ta mà không biết chuyện mình, thì lãnh vực thanh tịnh không bao giờ khai sáng được. Bỏ phước mình, ca tụng chuyện người khác mà chuyện chính mình quên. Sự hiện diện của khối óc tại thế gian là một khả năng trong cả cần khôn vũ trụ, nếu lui về thanh tịnh thì làm biết bao nhiêu việc trong ngày, không có mệt mỏi. Sống trong nguyên lý của Trời Đất hòa hợp với chấn động Vũ Trụ Quang mà tiến thì đâu có bị bỡ ngỡ, tâm thức lúc nào cũng an yên hòa hợp với các giới trong thực hành.

Nói được, làm được, không phải nói được và không làm được. Nói được không làm được là đọc sách, học chuyện người khác gom góp. Nói được mà không bao giờ làm được, thấy rõ người tu lạc vào cảnh nào. Lạc về văn chương thì cứ việc lạc mãi lạc mãi, thì tâm thức trực giác không khai, cũng nói lý đạo đủ chuyện nhưng mà nói có một góc, không có phát triển tròn trịa được. Xuất ngôn, người thực hành Vô Vi nghe là biết người này là đọc sách nói chuyện, chứ không phải thực hành tâm thức khai triển, khí điển trong tâm hòa hợp với cả cần khôn vũ trụ và luận thuyết minh chánh. Đâu đó có bằng chứng rõ ràng, nghe qua không vô nỏi, nhờ gì? Nhờ chúng ta đêm đêm Soi Hồn, óc chúng ta trật tự thì không nhận bất cứ những cái gì bất trật tự. Nghe mà không hiểu, nghe mà không biết nó nói cái gì, không có cảm thông được. Còn người thực hành tu Vô Vi, luồng điện chung tiến đồng một đường lối nghe là hiểu liền.

Cho nên Vô Vi tu trong tự thức, tự tu, tự tiến, chớ không có ràng buộc.

Nếu người tu nhận pháp mà tâm không thức, không cảm thấy đó là một pháp quý thực hành để cứu mình, thì cái pháp đó bỏ không. Lượm được pháp mà không hành thì cũng như không. Cho nên mọi người tới thiền đường, nhận pháp để tu chớ không phải nhận pháp để lý luận so đo. Tất cả mọi người tu Vô Vi tâm mở khai triển nội thức của chính mình, nhiên hậu có một Tào Khê rõ rệt, một suối minh triết chuyển hóa trong tâm thức, mà thuyết giảng cho mọi người đồng tu đồng tiến trong một đường lối tiến hóa chung.

Chỉ có hành mới có, lý thuyết không bao giờ có. Tâm thức thực hành trực giác mới khai. Tâm thức không thực hành thì trực giác không bao giờ khai. Càng nói thì càng sai, lượm lật những lời của người khác, lượm lật những lời của kinh Phật mà chính mình không chịu khổ, dần thân hành triển thì khẩu khai thần khí tán, bịnh hoạn tới nơi chớ không ích gì! Còn dừng hành thanh tịnh đúng theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí, thì lấy nguyên khí của Trời Đất để khai sáng chính mình thì càng ngày càng dừng mãi, mạnh khỏe và tươi tốt.

Tu càng ngày càng vui, chớ không phải tu càng ngày càng buồn. Tu càng ngày càng buồn, còn chấp mê, thì chết xuống Địa Ngục là phải học một khóa, rồi mới tiến lên được. Tu chúng ta khai triển tới quân bình, thanh tịnh, thì đâu còn chấp mê nữa. Luôn luôn sống trong sự thanh tịnh và sáng suốt, quang hành trí tuệ mới minh. Tu tức là sửa, sửa thết thì đâu đó nó có trật tự và sáng suốt, không có nuôi những sự nhờ bản, nghi kỵ. Tự ái là dơ dáy, người tu không có áp dụng tự ái. Nếu mà áp dụng tự ái là người đó dơ dáy, tâm thức chưa thanh. Ôm trước rồi luận thuyết sai, thết rồi cũng trở về thế gian chớ không làm được cái gì hết!

Muốn dứt khoát về Thiên Quốc thì phải dẹp bỏ tất cả những ý niệm bất chánh, tính toán sai lầm, tưởng mình là đúng. Đã thử trong một thời gian, chính những người tính toán tu Vô Vi rốt cuộc rồi cũng không đi đến đâu, tiền của cũng không dồi dào, mà tâm thức không đi đến đâu, còn chưa thấy rõ, càng ngày càng ngày xuống thôi, không có tiến lên được. Thực hành chánh pháp phải thâm tu thâm tiến.

Chúng ta nhớ lại xưa kia Đức Thích Ca ngồi gốc cây tu, đâu có bàn bạc với ai, mà hiện tại bây giờ chúng ta tu mới được một chút là bàn bạc lung tung. Thâu lượm những chuyện động của người khác, mà không khai triển phần thanh tịnh của chính mình, thì làm sao phát triển được? Vô Vi thấy dễ nhưng mà khó, hành giả chịu thực hành hay là không? Hành giả chịu nhìn lại sự sai lầm của chính mình để sửa hay là không? Nếu không, cứ ôm lý thuyết suông nhưng mà giải không được nghiệp. Nói thì hay mà giải nghiệp không được, bịnh hoạn sẽ đến trong triển miên khổ cảnh, không cách gì giải quyết được.

Đối với Vô Vi, mỗi mỗi phải thực hành, nói được làm được, nghe được hiểu được, chớ không phải nói được mà làm không được mà nghe không được mà hiểu không được thì không bao giờ tiến. Dừng mãi hành triển thì nó càng ngày càng sáng chớ không có tối tăm được. Tâm thức càng ngày càng an vui, tinh thần càng ngày càng khỏe mạnh. Hiểu rõ thể xác và khối óc của chúng ta là trật tự, tranh trời sống động, chớ không phải yếu hèn như những người ý lại không tu, đó là thuộc về loại yếu hèn. Những người có cơ hội nghe qua sự thực hành đạt tới kết quả thì chính ta cũng có khả năng làm. Thử làm một thời gian sẽ thấy nội tâm, nội tạng thay đổi và thật sự thấy rõ con đường chính ta phải tu tiến, chẳng ai tu cho chúng ta cả. Vạn linh đồng hợp, đồng tiến, đồng giải tiến tâm thức của chúng ta.

Hằng ngày ăn uống, Nhật Nguyệt Quang: Nhật Quang Phật, Nguyệt Quang Phật đều tận độ chúng ta, từ năm này tới tháng nọ mà chính chúng ta chưa thanh tịnh. Nay có duyên lành ngộ Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí phải giải, khứ trước lưu thanh. Giải trước đi, thực hành để giải trước, khứ trước lưu thanh là không có mê chấp, không có tính toán, sẽ sống trong tự nhiên và hồn nhiên, con người mới được an lành và tốt đẹp. Tính toán cho cách mấy cũng phải về số không. Tất cả toán học ở thế gian làm đúng là phải về số không, nếu bỏ số không là toán đó không thành. Về sự quân bình của tâm thức, đi vào không, còn không nữa, mới thực sự sáng lạng và tốt đẹp.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bố TRƯƠNG THỊ CHIẾU sinh năm 1948. Mất ngày 12.04.2015 (nhằm ngày 24.02 năm Ất Mùi). Tại huyện Nhơn Trạch tỉnh Đồng Nai. Thọ 68 tuổi

Được siêu thăng tịnh độ.

Xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

Huỳnh Mai kính báo